

der fortsat er et behov for nærmere at regulere forskellige spørgsmål, som specielt vedrører konnossementer, navnlig sådanne, som angår de retsvirkninger, der er knyttet til disse dokumenter, tog man i Hamburg-reglerne, artikel 14-17, nogle bestemmelser ind om konnossementer. Disse regler er stort set i overensstemmelse med de nuværende regler i §§ 151-152, i den gældende sølov, der svarer til Haag-Visby-reglernes artikel 3.

Definitionen af et konnossement i *stk. 1* bygger på artikel 1, *stk. 7*, i Hamburg-reglerne. Den svarer i det store og hele til § 151, *stk. 1*, i den gældende sølov.

Det første sæt betingelser for, at et dokument kan anses for at være konnossement, er, at det tjener som bevis for transportaftalen, og som bevis for, at transportøren har taget imod godset eller lastet dette. Her igennem opfylder konnossementet blandt andet sin funktion som kvittering for, at en vis godsmængde er modtaget til transport. Såvel modtagelseskonnossementer som ombordkonnossementer er omfattet af bestemmelsen.

Det kræves endvidere, at dokumentet betegnes som konnossement, eller at det indeholder et løfte fra transportøren om alene at udlevere godset mod tilbagelevering af dokumentet.

Af modtagelsen af godset til transport indebærer, at godset skal transporteres til et endeligt bestemmelsessted, og dér udleveres til en legitimeret modtager, er en selvfølge, som ikke udtrykkelig er anført i lovtæksten. Tilsvarende gælder i henhold til § 151, *stk. 1*, i den gældende sølov.

Den gældende sølovs § 151, *stk. 1*, kræver endvidere, at der skal være tale om et dokument, der er underskrevet af bortfragteren eller på hans vegne. Det samme gælder i henhold til nærværende bestemmelse, selvom et tilsvarende krav ikke udtrykkeligt er blevet anført. At konnossement skal være undertegnet af transportøren eller nogen, som handler på hans vegne, er i øvrigt nævnt under udkastets § 296, *stk. 3*. Af denne bestemmelse følger, at *undertegnet* ikke skal opfattes i indskrænkende betydning, men også omfatter underskrift fremstillet på mekanisk eller elektronisk måde. Det er i det hele taget ikke en betingelse, at der skal

foreligge et fysisk dokument, men dokumentet kan være elektronisk baseret.

På tilsvarende måde som i § 154 i den gældende sølov angives i *stk. 2*, hvornår et konnossement er et ordrekonnossement, og hvornår det ikke er tilfældet.

I *stk. 3* angives konnossementets betydning for retsforholdet mellem modtageren og transportøren. Bestemmelsen savner modstykke i Hamburg-reglerne, men stemmer overens med § 160, *stk. 1*, i den gældende sølov. For så vidt angår forholdet mellem transportøren og konnossementsindehaver, som ikke er afsender, bestemmer konnossementet således vilkårene for transporten og udlevering af godset.

Til § 293. Gennemgangskonnossement

Denne paragraf, som savner modstykke i Haag-Visby-reglerne og i Hamburg-reglerne, stemmer i hovedsagen med § 167 i den gældende sølov.

Bestemmelsen omhandler de såkaldte gennemgangskonnossementer, dvs. konnossementer, som gælder transport som delvis skal udføres af en anden end transportøren. Eftersom bestemmelserne i dette kapitel i princippet begrænser sig til søtransporter, omhandles her alene de tilfælde, hvor den anden transportør er søtransportør. Ligesom det gælder i dag, ligestilles gennemgangskonnossement principielt med andre konnossementer.

Dersom et specielt konnossement (lokalkonnossement), er udstedt for den del af transporten, som udføres af en anden end den kontraherende transportør, nemlig hans undertransportør, er transportøren i medfør af *stk. 2* ansvarlig for, at dette konnossement indeholder oplysninger om, at der findes et gennemgangskonnossement, som dækker hele transporten.

Til § 294. Aflasterens ret til at få konnossement

Stk. 1, der svarer til § 95, *stk. 1*, i den gældende sølov og Haag-Visby-reglernes artikel 3, *stk. 7*, samt artikel 14, *stk. 1*, i Hamburg-reglerne, fastslår transportørens pligt til, såfremt aflasteren begærer det, at udstede modtagelseskonnossement. At en sådan pligt også påhviler transportørens repræsentant, f.eks. skibsføreren eller en anden, som har myndighed til at